

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-10

Es rendeix

Pablo Llarena, en una imatge de quan era president de l'Audiència de Barcelona ■ QUIM PUIG

DERROTAT • El jutge Llarena renuncia a extraditar Puigdemont només per malversació i, a més, retira les euroordres contra la resta de consellers a l'exili

DEFENSA • Tampoc presenta cap queixa al Tribunal de Justícia de la Unió Europea i acusa el tribunal alemany de creure's el president i de "falta de compromís"

EFFECTES • El president i els exconsellers tenen ara llibertat de moviment i reactivaran la Casa de la República a Waterloo

Després de la rendició

OPINIÓ Xevi Xirgo

Quin golàs!

César Díaz
Forus de pa i degustació

Via Europa, 189 MATARÓ
Camí de la Geganta, 99 MATARÓ
Av. Puig i Cadafalch, 12-14 ARGENTONA
Plaça de la Constitució, 5 ÒRRIU

NACIONAL P20

Conjura de JxCat i ERC per evitar més trencadisses

Els partits acorden fixar mecanismes de coordinació

NACIONAL P22

El Tercer Sector vol tenir veu en les polítiques socials

La taula s'ofereix com a "aliada" de l'administració

Si amb això no ho solucioneu... acudiu als professionals

Truca'ns al
93 761 07 44

ESCOBAR
NETEGES INDUSTRIALS,
DESEMBUSSAMENTS
I BUIDATS

MÉS DE 50 ANYS d' experiència

www.escobarsl.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Dibuix d'ombres

S homei Tomatsu, de qui ara es pot veure una antològica a la Fundació Mapfre, té molt diversos registres. Unes composicions que recorden, per exemple, un Joan Ponç, amb tot de fantasmagories que provenen de l'acumulació de residus en una platja. La combinació de la sorra ennegrida amb uns plàstics que acaben conformant una autèntica natura morta. La visió d'una illa d'Okinawa amb un núvol que hi és i que ja s'està esvainent. O els delicats cirerers florits que transmeten una singular percepció de l'esclat, alhora imponent i plàcida. Però el fotògraf japonès, per mi, essent magnífic en el color, excel·leix en les imatges en blanc i negre. Posa en pràctica, segons com, allò que deia Janichiró Tanizaki: "N'hi ha que diran que la fal·laç bellesa creada per la penombra no és la bellesa autèntica; i, tanmateix, els orientals creem la bellesa tot fent néixer ombres en llocs que, en ells mateixos, són insignificants." Fal·laç. Feta de mentides,

Però el fotògraf japonès, per mi, essent magnífic en el color, excel·leix en les imatges en blanc i negre

doncs, enganyosa, potser perquè pensem que el joc dels grisos, de l'ambigüitat, no du sinó a l'engany dels sentits, quan resulta que és tot el contrari. O, encara més, que és a través d'aquest engany, d'aquest joc de delicats contrastos, que percebem el que ens somou. Segueix Tanizaki: "Crec que el que és bell no és una substància sinó tan sols un dibuix d'ombres, un joc de clarobscur produït per la juxtaposició de diferents substàncies." Tomatsu executa aquest dibuix amb una precisió subtil. Els ulls mig clucs (o mig oberts) d'Oshima, una actriu; la borrosa seqüència dels vianants en unes escales a *La ciutat de la reflexió difusa*; la prostituta que exhala el fum dels narius com si fos un drac; la noia que jau amb el cap enrere, obnubilada pel plaer. I, sobretot, la mare i la filla, en la penombra, víctimes de la bomba de Nagasaki, i el rellotge que es va aturar a les 11 i 2 minuts. S'hi aturin amb calma, perquè "una laca decorada amb pols d'or no està feta per ser vista d'una llambregada en un lloc il·luminat sinó per ser intuïda en la foscor".

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Expulsats de Barcelona

Mataró acaba de superar els 127.000 habitants. No n'havia tingut mai tants. Des de l'any passat se n'hi han acumulat 850 més. La informació no diu d'on provenen però suposo que s'hi han de comptar els "expulsats" de Barcelona. La Laura és una antiga amiga. És de Barcelona de tota la vida i una barcelonina molt activa i passional. Em truca: "Estem buscant casa per Mataró; ja tenim ulla un pis." Em pregunta si trobo que la situació és bona o en sé de millors. Li pregunto si s'ho ha rumiat bé. A Mataró s'hi avorrirà. Jo perquè tinc la ciutat per la mà i no he viscut en cap altra. Però ella... "El preu ascendent dels pisos de lloguer no ens deixa cap altra opció." Ara viu a la zona de Barcelona que més li agrada, la de la part baixa de la Diagonal, amb el Poblenou, la plaça de les Glòries i la Vila Olímpica a tocar. Ho sap tot de la gran àrea. "Hem mirat pisos en altres barris de la ciutat. Els que milloren el preu del nostre són inhabitables i igualment abusius." Vaig conèixer la Laura durant els preparatius dels Jocs Olímpics. Treballàvem junts en unes ofici-

“Mataró i altres ciutats guanyen població també per ells

nes de la Vila Olímpica en construcció. Un dia, amb uns altres companys vam anar a sopar en un lloc una mica lluny. Després de caminar una estona ens vam trobar en una mena de carrer molt ample, fosc, sense asfaltar i amb cases baixetes, algunes molt precàries. Era l'estiu i el restaurant tenia taules a fora, sobre la sorra i sota un fanal que feia poca llum. Ens vam entaular. Si no hagués estat per la presència d'un taxi de Barcelona immòbil davant una casa, m'hauria pensat que ens trobàvem en un poblat a mig fer d'un punt remot i tropical. Un moment vaig alçar els ulls. En una placa hi havia es-

crit: "Avinguda Diagonal". Vaig tenir un principi de mareig: aquell era el carrer que travessava tot Barcelona i anava a morir a Pedralbes? El lloc va acabar contenint la prolongació rutilant de la Diagonal que, partint de la torre Agbar, acaba a mar. La Laura hi ha viscut uns anys. Ara se n'ha d'anar.

No és l'única que ha pensat en Mataró. Tenim alguns carrers habitats gairebé monogràficament per barcelonins. Són els que connecten amb més comoditat amb l'autopista que du a Barcelona, on tenen la feina. El pis que la Laura ha vist és a peu d'una parada d'autobusos que fan la mateixa connexió. D'altres prefereixen la proximitat de l'estació. Em diu el preu que li demanen pel pis. El trobo exagerat, però "és el que hi ha". Em diu també que si ha optat per Mataró i no per Manresa o Igualada és pel mar, "el mar que no me'l toquin". Abans es parlava molt de les "ciutats dormitori". Per què hem parat de fer-ho si segueixen més que mai vigents? "Saps d'un institut on poder portar el nano?" Una altra mena d'immigració, d'origen especulatiu, un altre drama.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/f4pf65>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Quin golàs!

Com que molts de vostès potser s'han preguntat què significa això que el jutge Llarena hagi rebutjat l'extradició de Puigdemont i la resta de consellers, sàpiguen que en aquesta ocasió la resposta és molt clara. No hi ha matisos: es tracta, simplement (i amb tot el que això significa), de la rendició de Llarena. Al jutge espanyol la justícia alemanya li va esmenar la plana i li va dir que ni rebel·lió ni sedició i que, en tot cas (i encara s'ha de demostrar), malversació de fons. I saben què vol dir això? Que si Puigdemont era extradit per malversació, s'obria la finestra d'oportunitats (ara tot són finestres d'oportunitats) per invertir-lo president de la Generalitat. I això Llarena, acostumat que fins ara ha pogut condicionar qui podia ser president i qui no, això no s'ho podia permetre. Ha preferit deixar Puigdemont lliure per Europa (Puigdemont i la resta d'exiliats) que no pas córrer

“Llarena s'ha rendit; prefereix veure Puigdemont lliure que córrer el risc de veure'l investit president. És el principi del final

aquest risc. Perquè, s'imaginen vostès que els presos polítics fossin jutjats per rebel·lió i que mentrestant Puigdemont fos investit? No s'ho podia permetre. Llarena ha preferit passar la vergonya internacional de retirar les euroordres que no pas deixar oberta qualsevol possibilitat que Puigdemont torni a Palau. La desfeta de Llarena

(quin golàs, senyors meus!), però, va molt més enllà. És (serà) el principi del final. Perquè renunciant a perseguir Puigdemont i els consellers (i Rovira i Gabriel), Llarena fa encara més evident la contradicció amb la situació dels presos polítics. Espanya no es podrà permetre la vergonya internacional de jutjar mig govern per rebel·lió quan a Europa ja els han dit que no, que aquest delictes no ha existit. Hauran de trobar el desllorigador de com disfressar-ho. Però som al principi del final. Aquest judici no s'aguanta per enlloc i ells ho saben. Després d'aquest golàs, res serà igual. És l'1-0 judicial, això. És una desfeta. Un gol per l'escaire. Un autogol, de fet, perquè és la mateixa justícia espanyola, qui se l'ha fet. És el principi del final. I és, no els passi tampoc per alt, perquè és molt rellevant, el naixement definitiu del Consell de la República, de l'espai lliure de Waterloo. Quin golàs, senyors meus!

EDITORIAL

Llarena consuma el ridícul

En un clar gest de renúncia, el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena va retirar ahir l'euroordre contra el president Carles Puigdemont perquè l'entrega des d'Alemanya només pel delictes de malversació l'obligava a renunciar a jutjar-lo per una rebel·lió que no va existir mai. Llarena també va retirar les euroordres de la resta d'exiliats a Bèlgica, Escòcia i Suïssa: Toni Comín, Meritxell Serret, Lluís Puig, Clara Ponsatí i Marta Rovira. Aquest és el segon cop que el jutge 'juga' amb les euroordres al seu gust, però és la culminació d'un procés en què ha jugat a fer de polític i ha acabat fent el ridícul internacional. Que el procés ha estat mal instruït es tardarà a poder-se dir amb tots els ets i uts, perquè la justícia europea no hi podrà entrar fins que, malauradament, hi hagi una sentència ferma pels presos polítics, però és una evidència des del moment en què es basa, en gran part, en informes incorrectes de la Guàrdia Civil i que es contradiu, fins i tot, amb els informes del govern de l'Estat.

En la interlocutòria en què ordenava la primera retirada, Llarena deia, sense posar-se vermell, que ho feia per evitar que Puigdemont pogués ser escollit president de la Generalitat. Ara, si era extradit per malversació aquesta situació es donava segur. El jutge ha preferit fer el ridícul a jutjar Puigdemont per malversació però sent president de nou? Ha tornat a fer de polític i no de jutge? La situació d'ahir torna a demostrar la debilitat de tota la causa contra l'independentisme català, un procés polític que va passar a ser jurídic quan el partit en el poder a l'Estat llavors, el PP, va dimitir de les seves obligacions i va decidir no donar una solució política a una crisi política. Al final, Europa sí que està posant les coses al seu lloc, encara que sigui de manera indirecta.

De reüll

Adela Genís

La Itàlia de postal

El ministre de l'Interior italià, Matteo Salvini, avisa l'ONG catalana Proactiva Open Arms i assegura que només veurà els ports italians en postals. "Que s'estalviïn temps i diners", etzibava en un tuit. És la nova resposta del polític italià contra les organitzacions que treballen al mar Mediterrani per salvar les persones que intenten arribar a les costes europees. El mandatari, que s'ha convertit en l'home fort del govern amb el seu estil directe i populista, lliura una croada antiimmigració i antieuropeista. Fa poques setmanes també celebrava

Salvini lliura una batalla contra les ONG que operen al Mediterrani

l'arribada a Barcelona dels rescatats a alta mar. En un país desencantat amb la Unió Europea -Itàlia és un dels estats on més ha crescut el rebuig a les institucions de Brussel·les en els darrers anys-, el discurs en contra de la immigració ha triomfat en un sector de la població que veu en l'arribada

de l'altre una amenaça per al seu benestar. I és aquest el discurs que explota Salvini sense contemplacions, disparant cada dia des de Twitter. Tot i això, les imatges d'un nen i una dona ofegats han colpit molts ciutadans que no comparteixen el rebuig frontal de Salvini. Itàlia, i de retruc Europa, paguen quantitats ingents de diners a Líbia (un país immers en el caos) perquè faci de tap i eviti que els immigrants arribin a costes italianes. El drama no s'atura i la solució a aquesta crisi no és passar la pilota a tercers ni deixar instal·lar discursos de polítics com Salvini.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR

Francina Alsina

Una feina impagable

La Taula d'Entitats del Tercer Sector Social va celebrar ahir 15 anys de defensa dels drets socials i de lluita contra les desigualtats socials. Amb aquest acte, l'entitat va destacar la gran feina feta conjuntament amb les 35 federacions i organitzacions que en formen part. Una feina impagable.

ALCALDESSA DE BARCELONA

Ada Colau

Nova fira per a Barcelona

Barcelona guanyarà, a partir del 2021, la major fira mundial de solucions audiovisuals per a professionals, la Integrated Systems Europe. Les primeres estimacions asseguren que la fira podria arribar a generar un impacte econòmic de 400 milions d'euros a l'àrea de Barcelona.

JUTGE DEL TRIBUNAL SUPREM

Pablo Llarena

Polític fracassat

No tenia pas una feina fàcil. Però hauria pogut dedicar-se a instruir un sumari, cosa per la qual se'l paga, i no a intentar fer de polític en veure que els polítics del PP dimitien de la seva responsabilitat. Ara la seva forma de fer el porta al descrèdit internacional.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Parla Ibarretxe
L'exlehendakari proposa fer comprometre el Congrés a no utilitzar la força contra el referèndum que s'ha de celebrar l'1-O.

10 anys Una altra casa gran
El PSC vol ser també casa gran. Isidre Molas serà el nou president del partit i Obiols recupera paper. El congrés no aprova el grup propi.

20 anys Descontrolats
Dos focs enormes cremen fora de control. Els incendis d'Aguilar de Segarra i Cardona han devastat més de 2.500 hectàrees

Full de ruta

Imma Merino

L'art de Bernad

Toni Llena, artista de coses fràgils i tan fermes com el seu *Homenatge als castellers*, que sempre emociona en ensepegar-hi a la plaça Sant Miquel de Barcelona, coneix tan bé Toni Bernad que pot dir-ne: "Ell no pensava que les seves fotografies fossin matèria per a una exposició, però ara ha descobert el sentit d'exposar la seva obra i ho disfruta." El cas és que, veient la mostra antològica al Palau Robert, una pensa que no és perquè Toni Bernad, fotògraf de moda i retratista durant més de cinquanta anys, no donés importància a la seva feina, en la mesura que l'ha anat fent tant amb la llibertat de la seva imaginació com amb un rigor impecable, sinó que no se'n vantava: és la discreció i la constància de la mena de fotògrafs que, potser en extinció dins del mateix ram, fan el treball de l'artista sense considerar-se'n.

Per això, reunides sense ordre cronològic formant parelles a partir de la mirada poètica de Llena, que obre relacions i significacions inesperades, reconeixem moltes de les fotografies, gravades a la nostra memòria, mentre potser descobrim que són seves: els ulls que se'ns claven de Joan Miró, Antoni Tàpies, Josep Pla, Frederic Mompou, Salvador Espriu; la dignitat d'Anna Murià i Agustí Bartra vivint en la precarietat havent tornat de l'exili; el rostre bonhomí de Maria Teresa Gelabert tenint cura del seu marit, Llorenç Villalonga, que té la mirada de qui l'Alzheimer s'ha endut a un lloc ignot; el clatell de Josep Guardiola; la rialla de Mercè Rodoreda, que, fent-se així present que tota imatge amaga una història, va desconfiar d'una sessió fotogràfica en què potser va alliberar-se i va demanar la destrucció dels contactes abans de descobrir joiosa les imatges revelades.

Bernad no va remarcar-hi la seva signatura, però totes les fotografies duen l'empremta d'una subjectivitat tan fascinada davant dels altres, sempre retratats amb sensibilitat i respecte, com lliurada a la pròpia fantasia, cosa que es fa particularment visible en les imatges en què Laura Ponte (una model amb la qual va establir una relació de complicitat creativa) es transforma per homenatjar Greta Garbo, Katharine Hepburn, Lucia Bosè, però també Picasso i Dalí. Són documents que, pel fet de ser-ho, tant mostren l'estat dels cossos retratats com reflecteixen qui els retrata. Poden disfrutarse fins al 26 d'agost en una exposició que, donant la idea de l'amplitud de l'horitzó de Toni Bernad, du per títol *Nord/Sud/Est/Oest*.

Tribuna

Jaume Oliveras. Escriptor

Silenci de les campanes

El tema no és nou i cíclicament apareix en el debat ciutadà. És una derivació del *no al meu patí*, quan es prioritza la visió personal sobre la col·lectiva i es vol modificar fins l'entorn a la recerca de la pròpia pau absoluta. Contra la història, contra la cultura, contra les mateixes arrels.

EL CAS ES REPETEIX. Un veí del barri de Dalt la Vila, a Badalona, intueix que les campanes de l'església pertorben el seu son. En parla aquí i allà –el barri té uns 5.000 habitants– i aconsegueix una trentena de signatures per demanar el silenci nocturn de les campanes. El rector de la parròquia pensa que, potser, amb l'electrificació de les campanes ara fan més soroll i decideix, de comú acord amb ell mateix, segrestar el toc horari de les deu de la nit a les set del matí. No té en compte les migdiades. Des d'aquest juny la nit queda lliure del dringar de les campanes.

L'ESGLÉSIA DE SANTA MARIA és la degana de la ciutat. La parròquia es remunta al 1112 –fa poc celebrà els nou segles

d'existència– i l'actual fàbrica és de la segona meitat del segle XVIII, amb un campanar que durant temps i temps ha referenciat pescadors i pagesos de la contrada. Un munt de generacions s'han regit pel toc de les campanes, malgrat foren silenciades el 19 de juliol del 1936, amb un dels grans actes vandàlics que suportà la ciutat. El campanar fou enderrocat per decisió municipal el mes de febrer posterior, i fou la voluntat popular la que n'impulsà la reconstrucció i l'any 1958 es recuperà definitivament amb el bateig de les noves campanes. Des d'aleshores, a més dels actes litúrgics, anuncien el pas de les hores.

“Un munt de generacions s'han regit pel toc de les campanes

PRESUMEIXO QUE EL VEÍ a qui les campanes trenquen el son va anar a viure a Dalt la Vila quan les campanes ja tocaven i ves a saber quants de la trentena de signants entraren a la vegada en contacte amb el barri i la música que emana del campanar. Talment, no els molesta la circulació rodada, el rerefons televisiu, els crits dels veïns... però s'escandalitzen pel toc de les hores.

ÉS TRIST QUE EL DRINGAR de les campanes es converteixi en tema de debat veïnal. No com a fet religiós, sinó com a aportació cultural a un país que ha crescut a l'entorn de vells campanars, amb determinats sons (sorolls?) adherits al propi paisatge. I quan un campanar és silenciats perd gran part de l'atractiu, a la vegada que empobreix l'entorn. Al cap i la fi, l'únic silenci contrastat és el dels cementiris.

FAREM CALLAR EL CANT DE L'OCELL o el remor del riu? Però, per qui toquen les campanes? Potser toquen per a tu; per no perdre cap signe d'identitat, ja prou malmesos.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'exraier de la Pobla

■ Qui ho havia de dir que Pepe Borrell tornaria a estar a primera línia política. Visca la regeneració! Tinc tres hipòtesis. Una és per amiguisme amb Pedro Sánchez. L'altra és que el president espanyol deu ser un membre actiu d'alguna associació animalista, perquè sinó, com s'explica que hagi tret del cementiri d'elefants un individu tan histriònic? La tercera també és clara: intentar fotre els catalans que encara no s'han desinfectat. Pepe em recorda molt Laureà López Rodó; ambdós, ministres d'Exteriors. El segon, franquista; el primer, nacionalista radical. Els dos, catalans, però per sobre de tot, espanyols! Un va rebre la Gran Creu de l'orde d'Isabel la Catòlica, l'altre també, entre diverses condecoracions caspeses de l'ancestral casta governamental. Monàrquics i

servidors del poder, sense mirar colors econòmics ni de contingut polític. Vaig trobar patètic el genèric que Sánchez va adreçar als seus ministres el dia que va anunciar els seus noms a la premsa: *su inquebrantable voluntad de servicio público*. Respecte a Pepe (artista de portes giratòries), ho deia pels prop de 300.000 € anuals que va cobrar per fer de conseller a Abengoa entre 2009 i 2016? Mentider i insolent, potser tindrà un vol gallinaci. Ho dic pel tema animalista...

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

Les maniobres de l'amor

■ De tota la vida les relacions sexuals han estat precedides per l'il·lusionant joc de la seducció en el qual la subtilsosa juga un paper important. A ningú se li ocorre demanar

permís per fer el primer petó –i el que pugui seguir– esperant una declaració explícita de la dona per acceptar una relació en què no sempre és fàcil saber interpretar en quin punt del desig poden morir les paraules. Ara la ministra Calvo –ja saben, la que va dir que els diners públics no eren de ningú– proposa que el Congrés aprovi una reforma del Codi Penal per exigir l'express consentiment de la dona si l'home vol anar més enllà. Considera la ministra d'Igualtat (unidireccional, és clar) que aquest requisit serà eficaç en la lluita contra les violacions... Com les ordres d'allunyament?

JORDI S. BERENQUER
Barcelona

Som "bojos", no estúpids

■ Recentment, Albert Adrià i el seu equip han fet una promoció dels seus restaurants a BCN, editant un full publicitari

títulat "El Barrio Loco", on apareixen caricaturitzats esbarrats i subjectats amb camises de força (?!). No pretenc sacralitzar la malaltia mental i considero que el sentit de l'humor és una bona arma contra l'autocompassió o l'estigmatització. Però la facècia d'Adrià em sembla un grogler i anacrònic estereotip, un clixé xaró d'un món ja farcit de tòpics i desinformació. Afortunadament, l'ús de la camisa de força ja està erradicat, l'índex de perillositat dels malalts mentals no és, en conjunt, superior al de la mitjana i la intel·ligència (emocional i cognitiva) i sensibilitat de molts afectats no té res a envejar als de la majoria. De ben segur que el Sr. Adrià no ha volgut fer cap susceptibilitat, però la primera llei d'una bona paròdia és estar ben informat sobre el parodiats. Perquè som "bojos", no estúpids.

ÒSCAR PUJOL ESCANERO
Badalona (Barcelonès)

La frase del dia

“El repte que tenim davant requereix superar velles estructures, desconfiances, interessos i rancúnies”

Carles Puigdemont, 130È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Xavier Diez. Historiador

Crisi de representació

“Populisme” és una etiqueta fàcil per a analistes a qui fa mandra pensar. S’abusa d’aquest terme per estalviar explicacions importants sobre l’esdevingut en les darreres dècades en què s’han capgirat les categories polítiques. Els Estats Units de Donald Trump, l’èxit recent de la Lliga Nord i el Moviment Cinc Estrelles a Itàlia, el *Brexit*, o l’expansió de moviments antieuropeus i antiimmigració al centre i est d’Europa en són mostres, d’aquest terratrèmol a càmera lenta que experimentem. Tanmateix, es tracta de moviments heterogenis, lligats a realitats particulars i lògiques nacionals, sorgits entremig de les disfuncions generals motivades per la globalització. D’aquí arrenca un malestar difús que intervé mitjançant uns instruments (privatització, deslocalització, devaluacions internes, reformes laborals involutives...) i que s’expressa amb conseqüències ben visibles (desigualtats insultants, grans migracions, destrucció de les antigues certeses morals...).

S’ACABA DE TRADUIR i publicar al català una interessant autobiografia de J.D. Vance, *Hillbilly*, una elegia rural, que ofereix una mirada analítica i literària a un sector molt significatiu de l’Amèrica blanca, d’ascendència rural, decadent, amb famílies disfuncionals, menystingudes pel relat oficial, que han estat clares perdedores amb les polítiques de globalització i lliure comerç. La lectura del volum ofereix moltes pistes per explicar l’èxit electoral de Donald Trump, i les polítiques del ressentiment i l’odi contra els immigrants, contra les polítiques de discriminació positiva respecte de les minories, o el suport a l’aïllacionisme comercial. Ara bé, aquesta dinàmica, en bona mesura reaccionària, no s’explicaria sense el context peculiar dels Estats Units, on l’absència –i l’avversió tradicional– a po-

lítiques socials i redistributives ha alimentat el monstre de l’odi i l’enfrontament en uns Estats que, més que units, semblen més que mai dividits.

PER LA SEVA BANDA, A ITÀLIA, allò que un cop semblava l’esquerra, mimada per Brussel·les i Berlín, va decidir suicidar-se a partir del moment en què, entre altres mesures, va alterar la constitució per treure les darreres proteccions al mercat laboral i establir, a la pràctica, l’acomiadament lliure. En una societat conservadora i tradicional com la italiana això ha provocat una onada de ressentiment popular que ha tingut la seva traducció electoral recent, entre la incomprendible incomprensió de l’opinió pública europea. Si a Itàlia se la priva de fer les devaluacions competitives anteriors a l’euro, s’erradica la institució sagrada del treball estable (venerat al mateix nivell que la família), i s’afegeix una devaluació interna amb salaris que cauen, en un context europeu on s’està registrant una divisió internacional del treball (i del poder adquisitiu) entre un nord industrial i una àrea mediterrània condemnada als

“Els càlculs econòmics dels uns estan tenint la traducció en la desestabilització política total.

serveis d’escàs valor afegit, no es pot pretendre que això políticament surti gratis. Ara bé, i tot manllevant l’expressió de Lluís Maria Xirinachs, “la traïció dels líders” en general, i de l’esquerra en particular, implica que lluitar contra elements tangibles sigui més fàcil i viable que contra enemics difusos. I el rebuig a la immigració ha esdevingut la cara més visible, el boc expiatori d’aquest “no projecte” polític. El precedent de l’estiu del 2015, quan van arribar onades de centenars de milers de refugiats i Alemanya els va acollir, potser va ser un encert moral, malgrat que un car error polític, fruit d’un error encara més greu, quan la Unió Europea va participar de manera catastròfica en el conflicte siria i a Líbia, i anteriorment, en les primaveres àrabs, a la recerca de governs més proclius als interessos de Berlín.

TANMATEIX, EL XOC per l’allau de refugiats va anar precedit de declaracions de l’empresariat alemany i la tecnocràcia de Brussel·les on, en nom del suposat equilibri de les pensions, proposaven l’arribada de refugiats i immigrants per competir laboralment amb la població autòctona. En certa mesura, aquestes declaracions s’emmarcaven en la voluntat de mantenir l’agenda 2010 de devaluació salarial i laboral, precedida per la competència de la mà d’obra barata provinent de l’est al llarg de la primera dècada del segle o directives com la Bolkestein. A més, la idea d’un reemplaçament ètnic suscita pànics ancestrals difícilment controlables, i que van més enllà de tota dimensió racional. Els càlculs econòmics dels uns estan tenint la traducció en la desestabilització política total. Per mandra, els analistes parlen de populismes (dels qui els acusen, n’hauríem de dir elitistes? Dèspotes?) Més aviat ens trobem davant d’una greu crisi de representació.

De set en set

Xavier Cortadellas

La pilota

Pim-pam-pum. A Hèlsinki, dilluns d’aquesta setmana Vladimir Putin va donar una pilota a Donald Trump, quan Trump li va recordar

que, segons el secretari d’Estat dels Estats Units, “a Síria, la pilota era al camp rus”. “Ara és en el teu”, va contestar-li Putin. L’any 2026, la copa del món de seleccions de futbol es farà als Estats Units. No sembla que una de les preocupacions de Trump o de Putin sigui que hi pugui jugar Catalunya. No, no sembla que ens vulguin passar cap pilota. Només tenim el nostre joc. Un xic desencarrilat a hores d’ara. Trump, en tot cas, va fer un driblatge en el seu discurs, va dir que mirarien d’organitzar tan bé com els russos el campionat mundial de seleccions de futbol i va passar la pilota a la Melania, la seva dona, que estava asseguda a la primera fila. De la pilota ja no se’n sap res més. Melania, la passaràs? Nosaltres només sabem que en aquest món no et passen mai la pilota si és que no jugues i que, com en el futbol, també en la política, moltes vegades el que et passen amb la pilota és el problema. Però ningú no fa la comèdia que va fer Neymar a Rússia perquè poder ser-hi i poder jugar és el que compta. En política, doncs, no cal rebolcar-se per terra, ni, en general, protestar o cridar com va fer Neymar. Se somriu, s’arrufa com a molt una mica el nas i es prova de fer un driblatge i continuar jugant de la millor manera que es pot. I això encara que no es vegi ni l’equip prou ben cohesionat, ni gaires possibilitats de fer un gol, ni tampoc la viabilitat de saltar-se els tribunals de defensa de l’equip contrari. Endavant, doncs, que, com a mínim, som encara en el terreny de joc i bé sembla que anem guanyant. No, com els que ni hi són, ni se’ls hi espera. Sí. Cap temps mort. I amics per sempre.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Com queden Puigdemont i els altres exiliats?

L'expresident i els exconsellers podran viatjar arreu, excepte a l'Estat espanyol

Article del nebot de l'exconsellera Dolors Bassa

Té la tia a 2 km de casa i l'ha de veure a través d'un vidre i només durant 30 minuts

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Llarena llança la tovallola

DECISIÓ El magistrat rebutja l'extradició de Puigdemont només per malversació i retira les ordres internacionals contra els exconsellers i contra Rovira **RETRETS** Acusa el tribunal de Schleswig-Holstein de "manca de compromís"

Montse Oliva
MADRID

Llibertat de moviments a tot Europa, excepte a l'Estat espanyol. El jutge Pablo Llarena va renunciar ahir definitivament a continuar el setge internacional a Carles Puigdemont –que ara resideix a Alemanya–, als exconsellers Clara Ponsatí –ara a Escòcia–, Lluís Puig, Meritxell Serret i Antoni Comín –a Brussel·les– i a la dirigent d'ERC, Marta Rovira, que és a Suïssa. El fort revés a les tesis judicials espanyoles clavats pel tribunal de Schleswig-Holstein ha estat el detonant perquè el magistrat del Tribunal Suprem rebutgi que Alemanya lliuri Puigdemont només per un delictes de malversació i, de retruc, es veu obligat a plegar veles pel que fa a la resta de processats davant la previsió que no aconseguiria assegurar-los al banc dels acusats pel delictes de rebel·lió i que, en alguns casos, ni tan sols podria jutjar-los.

Llarena, en un acte fet públic ahir, retira totes les euroordres i les ordres internacionals de detenció i

Les frases

“Hi ha una manca de compromís amb uns fets que podrien haver trencat l'ordre constitucional espanyol”

“Les circumstàncies exposades curtcircuiten l'operativitat de l'instrument de cooperació”

“Ha avançat un enjudiciament que no és coherent amb la cristallinitat de la imputació”

manté només la de l'Estat espanyol, i això impedeix als processats poder tornar a casa perquè hi ha el perill que, en cas de fer-ho, poguessin acabar també al Suprem i ser jutjats per rebel·lió. El magistrat, en tot cas, aprofita l'escrit per carregar amb duresa contra el tribunal alemany,

del qual es queixa de la seva "manca de compromís" i l'acusa d'haver-se cregut la versió de Puigdemont, donant valor de prova al seu testimoni, i de "silenciar" que no s'havien reclamat els arguments espanyols per il·lustrar la rebel·lió.

Qüestió davant el TSUE

Així doncs, a banda d'emfasitzar que s'ha extralimitat en les seves funcions, el magistrat també retreu al tribunal alemany que no hagués plantejat una qüestió prejudicial davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) per recollir el seu parer abans de dictar la resolució que limita l'extradició de Puigdemont al malbaratament.

Val a dir que el jutge del Suprem ha renunciat també a acudir a aquest tribunal, tot i que era una de les possibilitats que tenia sobre la taula. En l'acte d'ahir admet que el que pogués dir més endavant el TJUE davant la petició espanyola tindria caràcter "purament consultiu i no tindria efecte vinculant". És a dir, que el fet que li do-

Els processats per l'1-O

A l'exili

CARLES PUIGDEMONT

Diputat exiliat a Alemanya i processat a l'Estat per rebel·lió. No serà extradit per malversació. Tindrà lliure desplaçament excepte a l'Estat espanyol.

ANTONI COMÍN

Diputat exiliat a Bèlgica. En llibertat. Processat a l'Estat per rebel·lió i malversació.

MERITXELL SERRET

Exdiputada i delegada del govern a la UE, exiliada a Bèlgica. En llibertat. Processada a l'Estat per malversació.

LLUÍS PUIG

Exdiputat exiliat a Bèlgica. En llibertat. Processat a l'Estat per malversació.

CLARA PONSATÍ

Exconsellera i professora exiliada a Escòcia. Pendent de si s'anul·la el judici per rebel·lió i malversació. Tindrà lliure desplaçament excepte a l'Estat espanyol.

MARTA ROVIRA

Exiliada a Suïssa. Pendent de la resposta del govern suís a la petició d'extradició. Processada per rebel·lió.

ANNA GABRIEL

Exiliada a Suïssa. Processada per desobediència.

En llibertat sota fiança

MERITXELL BORRÀS

Exdiputada. Processada per malversació i desobediència.

CARLES MUNDÓ

Exconseller i advocat. Processat per malversació i desobediència.

SANTI VILA

Exconseller. President d'Aigües de Banyoles. Processat per malversació i desobediència.

nessin la raó no canviaria la situació de Puigdemont. I, a més, hi havia el perill que es pogués endur una nova rebregada judicial. Llarena conclou que la decisió "curtcircuitada" l'operativitat de l'euroordre. Ahir, però, el tribunal alemany va preferir no comentar els estirabots que contenia l'acte del magistrat del Suprem.

La decisió que finalment ha pres l'instructor ha estat la que des del seu entorn es considerava la més previsible si volia evitar que la sala del Suprem afrontés un judici en el qual quedés en evidència el desequilibri entre els uns i els altres. Que es fes palès, doncs, que les acusacions de rebel·lió contra els exmembres del govern empresonats i Jordi Sánchez i Jordi Cuixart topaven amb la limitació de

Puigdemont, només acusat de malversació.

Ara, però, s'impulsarà un judici a la tardor en el qual només compareixeran els acusats que estiguin a disposició de la justícia espanyola. Perquè, per Llarena, Puigdemont és el principal responsable dels fets de l'1-O i de la posterior declaració d'independència i, per tant, es nega en rodó a acceptar la derrota de les seves tesis, que es faria força visible en un judici en el qual ell fos present.

En canvi, des de l'executiu de Pedro Sánchez s'hauria preferit, precisament, l'acceptació de l'extradició de l'expresident de la Generalitat, ja que el desnivell evident d'acusacions hauria pogut fer més factible una petició a la baixa pel ministeri fiscal pel que fa als processats

per rebel·lió. De fet, Sánchez va respondre a l'anunci de l'extradició assenyalant que "l'important és que sigui jutjat pels tribunals espanyols".

Tercer revés

En tot cas, el d'Alemanya és el tercer cop que rep Llarena des que va obrir un sumari –arran d'una querrela de la fiscalia general– que havia portat el president del govern català i part del seu equip a refugiar-se inicialment a Brussel·les. Així, mentre que el març passat Puigdemont era detingut a Alemanya, i un mes més tard el tribunal ja descartava la rebel·lió, pocs dies després la Cambra del Consell de Bèlgica adduïa un defecte de forma en la formulació de l'euroordre per denegar l'extradició de Comín, Serret i Puig. I, a banda de

L'APUNT

Feina bruta, feta

Carles Sabaté

Llarena plega veles a Europa i renuncia a extradir els exiliats. El descrèdit per al jutge instructor del Suprem és majúscul, però davant de la poca col·laboració de la justícia alemanya, segons ell, renuncia. Contràriament al que es podria pensar, ha fet la feina que tenia encomanada, que no era cap altra que perseguir l'independentisme, atemorir-lo, collar al màxim els polítics cata-

lans que han agafat el relleu, i evitar, en última instància, que Puigdemont tornés amb possibilitats de ser reelegit president. Marxa carregant contra la justícia alemanya, però no eleva la queixa al Tribunal Europeu, per no complicar-se més l'ascens a algun altre tribunal comunitari. Però ha fet la feina bruta i no ha volgut ariscar-se més a ser inhabilitat.

Puigdemont insta a superar rancúnies

El president llança un missatge d'optimisme i conciliació després de l'enfrontament públic entre JxCat i ERC en el ple

Redacció
BARCELONA

El 130è president de la Generalitat i impulsor de la Crida Nacional per la República, Carles Puigdemont, va publicar ahir a la xarxa social Instagram un missatge d'optimisme després de la retirada de l'euroordre feta pel jutge Pablo Llarena i del vendaval de dimecres en el ple del Parlament per l'aplicació de la suspensió a sis diputats —entre ells, el mateix Puigdemont— ordenada justament per Llarena: “Ens han volgut fer molt de mal, i n'han fet, però el nostre esperit de lluita continua intacte. El repte que tenim al davant requereix superar velles estructures, desconfiances, interessos i rancúnies. L'objectiu ho exigeix.”

Puigdemont acompanya el text amb una fotografia de l'octubre passat en què es veu independentistes contents i abraçant-se emocionats. El missatge acaba amb un: “Compto amb vosaltres! República Catalana”, i es pot llegir

Imatge penjada per Puigdemont a Instagram ■ EL PUNT AVUI

també des de l'òptica de l'assemblea del PDeCAT que comença avui, en què els exconvergens han de decidir l'encaix dins de la Crida Nacional, el moviment que promou Puigdemont, per reconfigurar el mapa sobiranista. També l'ANC va fer ahir un toc d'atenció a JxCat i ERC per l'enfrontament públic a la cambra i els va exigir “responsabilitat, unitat d'acció i una estratègia coherent per reprendre el

camí a la independència”. D'altra banda, Puigdemont també va piular un missatge sobre la derrota de Llarena: “Avui és un dia per reclamar amb més força que mai la llibertat dels presos i preses polítiques. Retirar les euroordres és la demostració de la feblesa immensa de la causa judicial. Revocar la presó preventiva seria la demostració que la justícia espanyola comença a actuar com l'europea”. ■

A la presó

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

CARME FORCADELL

Expresidenta del Parlament. Processada a l'Estat per rebel·lió. La resta de membres de la mesa del Parlament estan processats per desobediència (Mireia Boya, Joan Josep Nuet, Lluís Guinó, Lluís Coromines, Ramona Barrufet i Anna Simó).

ORIOI JUNQUERAS

Diputat en presó preventiva. Processat a l'Estat per rebel·lió i malversació.

DOLORS BASSA

Exdiputada en presó preventiva. Processada a l'Estat per rebel·lió i malversació.

JOAQUIM FORN

Exdiputat. Processat a l'Estat per rebel·lió i malversació.

JOSEP RULL

Diputat en presó preventiva. Processat a l'Estat per rebel·lió i malversació.

JORDI TURULL

Diputat en presó preventiva. Processat a l'Estat per rebel·lió i malversació.

RAÏL ROMEVA

Exdiputat. Processat a l'Estat per rebel·lió i malversació.

JORDI CUIXART

President d'Òmnium en presó preventiva. Processat a l'Estat per rebel·lió.

JORDI SÀNCHEZ

Exdiputat en presó preventiva. Processat a l'Estat per rebel·lió.

la negativa expressada per les autoritats suïsses a tramitar ordres de detenció basades “en delictes polítics”, a Llarena només li restava rebre la resolució

de la justícia escocesa, davant la qual estava previst que Ponsatí comparegués la setmana vinent. Ara, però, tots ells tenen llibertat de moviments per la

UE, si bé es manté el seu processament per rebel·lió, en una peça separada, a més de la consegüent suspensió cautelar com a diputats. ■

EXPOSICIÓ

Josep Guinovart On conflueixen la terra i el mar

fins al 30 de setembre - ENTRADA LLIURE

MUSEU D'ART MODERN

C. Santa Anna, 8 - Tarragona

Aquí: Diputació

www.dipta.cat/mamt

MUSEU D'ART MODERN
TARRAGONA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Després de la rendició

LLIBERTAT • Puigdemont recupera la lliure circulació i tornarà a Waterloo per activar el Consell de la República **EFFECTE** • La defensa del president considera que la retirada de l'euroordre aplanarà el terreny a la fiscalia per canviar el rumb de la causa

Emili Bella
BARCELONA

“**M**’ he quedat sense client” era el resum jocós de celebració de la rendició del jutge Pablo Llarena per part de l’advocat de Carles Puigdemont, Jaume Alonso-Cuevillas, amb relació a la retirada de l’euroordre contra el 130è president de la Generalitat, exiliat a Alemanya. La defensa de Puigdemont tenia previst acudir al Tribunal Constitucional alemany si Llarena insistia a extraditar-lo encara que no més fos per malversació i confiava que hauria tombat definitivament l’euroordre. “És el que més por ha fet al Tribunal Suprem”, va assegurar Cuevillas en declaracions a Catalunya Ràdio. “Hi havia un risc elevat que el TC alemany l’acabés desestimant”, hi afegia. Un cop caigudes les mesures cautelars que impediaven a Puigdemont abandonar Alemanya, la nova marxa enrere de Llarena té múltiples conseqüències jurídiques i també polítiques.

Llibertat de moviments

■ El president podrà tornar a Waterloo, on tenia residència i on es dirigia quan va ser detingut a Schleswig-Holstein el 25 de març procedent de Finlàndia. Allà té previst posar en marxa l’anomenat Consell de la República en l’espai lliure de Brussel·les. No només té llibertat de moviments a Alemanya, sinó al conjunt de la UE i del món, llevat, és clar, de l’Estat espanyol, on seria detingut. La rebel·lió no prescriu fins al cap de 20 anys, però l’Estat no el pot jutjar per aquest delictes. S’espera que Puig-

Carles Puigdemont el dia que va quedar en llibertat a Neumünster ■ ACN

2 euroordres ha retirat ja el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena.

demont abandoni Hamburg en els pròxims dies, quan es formalitzin els tràmits burocràtics derivats de la retirada de l’euroordre.

3a euroordre

■ “La persecució espanyola de Carles Puigdemont per tot Europa s’ha acabat”, conclou l’advocat alemany del president, Wolfgang Schomburg. Tanmateix, el Suprem pot tornar a activar una euroordre després de desistir amb la de Bèlgica i de retirar ara la d’Alemanya. Res

no impedeix formular-ne una altra i, de fet, Cuevillas té la mosca rere l’orella que la llibertat de moviments que expressa la interlocutòria de Llarena no sigui “una trampa infantil per veure si piquem”.

Efectes dòmino

■ Un altre dels advocats de Puigdemont, Gonzalo Boye, va piular: “L’efecte dòmino ha estat devastador.” Efectivament, Llarena també ha retirat l’euroordre contra els exconsellers Toni Comín, Lluís Puig,

Meritxell Serret i Clara Ponsatí, i contra la secretària general d’ERC, Marta Rovira. “Reconèixer una derrota està molt bé, però abandonar el campionat em sembla una rebequeria”, opinava Boye. Cuevillas, a més, hi veia un possible efecte dòmino intern, una repercussió “més lenta”, no automàtica, per als presos polítics.

Conseqüències per als presos polítics

■ En concret, l’advocat considera que la contundència amb què s’ha expressat el tribunal de Schleswig-Holstein a l’hora de rebutjar l’entrega per rebel·lió dona marge a la nova fiscal general perquè quan hagi de fer els escrits d’acusació corregeixi el rumb de la causa. “Fins ara hi havia menys marge polític perquè la fiscalia pogués canviar radicalment el rumb. Hauríem sentit que és el preu que Pedro Sánchez ha de pagar pels vots de la investidura”, assegura Cuevillas. Així la resolució demolidora alemanya donaria aire a María José Segarra, ja que tot el relat fictici construït fins ara queda esberlat. Tanmateix, pel que fa a la sortida dels presos, l’advocat no preveu un canvi de criteri immediat, ja que “es nota que hi ha un estat d’enuig molt gran al Suprem” pel revés alemany.

Suspensió dels diputats

■ El jutge Llarena també ha evitat un lliurament de Puigdemont per malversació que restituiria els seus drets polítics i la seva condició de diputat, ja que la suspensió del càrrec se sosté sobre la base d’una acusació de rebel·lió, d’altra banda inexistente, que utilitza jurisprudència sobre terrorisme. ■

POOLBAR
& RESTAURANT
De Magnolia Hotel Saiou - Adults Only

Pack Especial
20€

#MomentazoPool

Pack especial temporada:
Hamburguesa Premium + Beguda + Postres + Copa
Imprescindible reserva prèvia (+34 977 353 595)

magnolia

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Victòria política i judicial” i “gran ridícul” de Llarena

■ El president Quim Torra demana a l'Estat com s'ho pensa fer per posar fi a l'arbitrarietat dels jutges ■ També vol que rescabali els ciutadans per la malversació d'un procés amb relat fictici

X.A.
BARCELONA

“Enhorabona, sou lliures en l'Europa lliure”, va constatar ahir amb satisfacció el president de la Generalitat, Quim Torra, adreçant-se als polítics exiliats sobre els quals el jutge Llarena va retirar l'euroordre. Un acte que, segons el seu parer, constitueix també una prova que la justícia europea no accepta “ni trampes ni menús a la carta”, motiu pel qual va apressar a excarcar els presos polítics.

El president va considerar que el procés d'internacionalització dels darrers mesos ha estat clau per aconseguir aquesta “nova victòria política i judicial” i va demanar a l'Estat com pensa posar fi a l'“arbitrarietat de la justícia i rescabalar tots els ciutadans de la malversació que suposa emprendre un procés judicial amb un relat fictici i una persecució infundada”.

Les reaccions van ser unànimes en el bloc independentista qualificant el paper del jutge Llarena de “ridícul”. Van coincidir en aquest terme també la portaveu d'ERC, Marta Vilalta, i el president del grup parlamentari, Sergi Sabrià, que van demanar

El president Quim Torra, en un acte ahir a la tarda a Barcelona ■ EFE

la llibertat immediata dels presos polítics.

“Es torna a demostrar que Llarena prevarica, que és una causa política sense cap criteri judicial i que respon a la set de venjança i humiliació. La justícia espanyola sotmesa als interessos polítics d'un règim corrupte, patriarcal i demofòbic”, van clamar des de la CUP.

El vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri, va ser rotund en qualificar la reculada de

Llarena: “És un nou ridícul internacional de la justícia espanyola, una nova demostració que estem davant d'una causa política.” Mauri es va afegir a la reclamació de “llibertat dels presos polítics i retorn dels exiliats”, i va qualificar de “vergonya” que la fiscalia s'hagi oposat a l'alliberament provisional dels presos. “Aquests són els gestos polítics del govern espanyol del PSOE? La retirada de l'euroordre i, ahir, que la fiscalia vul-

gui mantenir la presó preventiva demostra que només busquen venjança en una causa que és política”, va reblar.

Des de l'ANC es va anar una mica més enllà i davant del nou “descrèdit davant del món” de la justícia espanyola, que posa en evidència “la falta d'imparcialitat que vivim a l'Estat espanyol”, no només es va exigir la llibertat immediata de tots els presos polítics, sinó també la retirada de totes les acusacions.

L'associació de jutges Àgora Judicial va mostrar-se “sorpresa i preocupada” per la decisió de Llarena i va criticar que la instrucció de la causa pel procés s'està guiant més per “l'estratègia i el principi d'oportunitat més que pel de legalitat”. Segons l'entitat, no hi ha precedents similars en què una instància judicial hagi retirat una euroordre prèviament emesa per temor que sigui denegada, com en el cas previ belga, o perquè no sigui atesa per tots els delictes, com en el present cas alemany.

Ciutadans vol canvis

Com a reacció a tot això, Ciutadans va presentar una proposició no de llei en què reclama al govern espanyol que plantegi a la UE la reforma de l'euroordre amb la intenció que es considerin homologables els sistemes judicials de tots els estats membres, que les peticions d'entrega es resolguin automàticament en un màxim de 20 dies i que s'ampliï la llista de delictes que no requereixen el control de doble tipificació per incloure la sedició, rebel·lió, traïció, alta traïció i els equivalents de delictes contra l'estat en les diferents jurisdiccions dels estats membres. ■

Les frases

“Com posarà fi l'Estat a l'arbitrarietat de la justícia? Compensarà els ciutadans de la malversació d'aquest relat fictici?”

“Sou lliures en una Europa lliure que no té lloc per a les trampes ni els menús a la carta”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Això aïlla Espanya del sistema judicial europeu. Llarena buscava justícia a la carta i no n'ha trobat”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Un nou ridícul internacional de la justícia espanyola. La demostració que és una causa política”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

“Exigim la llibertat immediata de tots els presos polítics i la retirada de totes les acusacions”

ANC

“La imatge exterior de la justícia no es pot permetre aquest tipus d'actuacions”

Àgora Judicial

“Es demostra de nou que Llarena prevarica, que és una causa política sense cap criteri judicial”

CUP

CAMINETTO

1985

937 96 14 28

CAMÍ RAL DE LA MERCÈ 407, MATARÓ

CUINA DE MERCAT, ESPECIALITATS ITALIANES · MENÚ DIARI DE DIMARTS A DIUMENGE / MENÚS PER A GRUPS
CUINA SENSE GLUTEN / FARINES ECOLÒGIQUES · PEIX DEL DIA / CARNS D.O GIRONA · PASTES FARCIDES CASOLANES
PIZZES ARTESANALS · POSTRES CASOLANS

A L'ESTIU, MAGNÍFIC JARDÍ AL CENTRE DE MATARÓ

RESTAURANTCAMINETTO
 @REST_CAMINETTO #RESTAURANTCAMINETTO
 REST_CAMINETTO
 CAMINETTO1985

38015011309620

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bèlgica i Escòcia tancaran les causes contra els exiliats

■ La retirada de l'euroordre reforça la llibertat de moviments de Comín, Serret i Puig pel territori de la UE, excepte l'Estat espanyol ■ Aviat pot ser cancel·lada la vista per a l'extradició de Ponsatí

N. Segura / D. Postico
BRUSSEL·LES / LONDRES

Al marge del que suposi la imminent tornada de Carles Puigdemont a Bèlgica, la retirada de l'euroordre canvia poc la situació judicial dels membres del govern a l'exili, perquè la justícia belga ja es va negar a entregar Toni Comín, Meritxell Serret i Lluís Puig a les autoritats espanyoles adduint un defecte de forma a l'euroordre. La conseqüència legal per a ells d'aquesta decisió de Llarena simplement reforça la seva situació de llibertat a tot el territori de la Unió Europea, excepte el de l'Estat espanyol, ja que amb el rebuig belga a l'euroordre tots tres ja podien moure's lliurement pel bloc europeu. Tanmateix, el lleu impacte en les seves condicions legals fora del territori espanyol no va impedir ahir als membres del govern de Puigdemont exiliats a Bèlgica celebrar un revés més a la justícia espanyola. Comín, Puig i Serret van qualificar ahir la segona retirada d'una euroordre del Suprem en el procés judicial contra els líders independentistes per l'1-O de "gran victòria". Tant Puig com Serret van lamentar que es mantinguin els càrrecs per rebel·lió a l'Estat espanyol

Lluís Puig, Antoni Comín i Meritxell Serret, després de saber que Bèlgica no els extradirà ■ ACN

Les frases

“Les diferències polítiques haurien de resoldre's democràticament i no als tribunals”

Nicola Sturgeon
PRIMERA MINISTRA D'ESCÒCIA

“Encara hem de veure si tornen a emetre una altra euroordre”

Aamer Anwar
ADVOCAT DE CLARA PONSATÍ

quan el tribunal alemany ha negat que hi hagi base per processar Puigdemont per aquest delictes. L'exconseller de Cultura

va insistir ahir que la marxa enrere de Llarena a escala europea “segueix sent amarga” perquè els seus companys continuen a la

presó. En aquest sentit, Puig va posar en relleu ahir les incoherències que hi ha entre les decisions judicials dels tribunals europeus i l'espanyol. “Ningú a Europa entén aquesta presó preventiva”, va criticar.

L'exili a Escòcia

Tot i la retirada de l'euroordre del jutge Llarena, la vista per a la extradició de Clara Ponsatí, prevista per al 30 de juliol, encara no ha estat cancel·lada,

però s'espera que ho sigui en les properes hores. El seu advocat, Aamer Anwar, després de rebre la notícia del jutge Llarena va declarar: “Donem la benvinguda a les notícies, però mentre els presoners polítics continuïn sota custòdia, això no deixa de ser la normalitat per al govern espanyol.”

No obstant això, Anwar, especialitzat en la lluita pels drets humans, es va mostrar molt caut: “Les ordres judicials a ni-

vell nacional no han estat retirades i la Clara i la resta de consellers continuen com a exiliats perquè si tornessin podrien ser arrestats. Els presos polítics a Espanya encara no han estat alliberats.” I hi va afegir: “Encara hem de veure si tornen a emetre una altre ordre europea d'arrest o si els mantenen a l'exili.”

Tan bon punt es va conèixer la notícia, la primera ministra d'Escòcia, Nicola Sturgeon, va expressar la seva alegria per la decisió. La *premier* escocesa va dir que “les diferències polítiques haurien de resoldre's democràticament i no mitjançant els tribunals penals”, i va expressar la seva confiança que Ponsatí pugui fer una vida normal. “Esperem que ara se li permeti continuar amb la seva vida i sent l'actiu que és per a Escòcia”, hi va afegir, en una mostra més de reconeixement a una professora per qui mig país s'ha mobilitzat.

Clara Ponsatí es va entregar en una comissaria d'Edimburg el 28 de març passat, quan Carles Puigdemont va ser detingut a Alemanya, i de seguida va ser posada en llibertat. Ponsatí, de 61 anys, havia recuperat el càrrec de professora d'economia a la prestigiosa Universitat de Saint Andrews i gaudeix d'una enorme reputació com a acadèmica al país. El mes passat, Clara Ponsatí va rebre el suport del Partit Nacional Escocès (SNP) en el congrés del partit i la mateixa exconsellera d'Educació es va dirigir als seus militants per agrair-los el suport i l'estima mostrada. “Lluitarem fins al final i guanyarem”, va piular a Twitter ahir Anwar. ■

13018341181872L

Festa Major de Coll de Nargó

Del 25 al 29 de Juliol de 2018

STRESEAND

LA VELLA LOLA

THE Chancelles

Per a més informació:

Ajuntament de Coll de Nargó

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La decisió judicial reactiva el Consell de la República

■ Un cop rebí la notificació, Puigdemont tornarà a Waterloo i es reprendrà la feina d'internacionalització

J.R.
BARCELONA

La retirada de les euroordres que pesaven sobre els exmembres del govern de Carles Puigdemont exiliats protagonitzada pel jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena té un efecte immediat, la reactivació del Consell de la República, situat a la Casa de la República, a Waterloo, Bèlgica. Un cop tots els afectats hagin rebut les notificacions, cosa que hauria de passar a mitjan setmana que ve, seran lliures per moure's fora de territori

espanyol. Per tant, Puigdemont, segons va confirmar ahir el seu advocat, Paul Bekaert, tornarà a la seva residència a Waterloo on es trobarà amb l'exconseller de Salut Antoni Comín, l'exconseller de Cultura Lluís Puig i l'exconsellera d'Agricultura i actual delegada del govern davant de la Unió Europea, Meritxell Serret. La reactivació d'aquest consell, doncs, serà un objectiu prioritari.

Comín enumerava fa uns mesos en una entrevista a El Punt Avui alguns objectius d'aquesta insti-

tució com ara "la defensa del dret a l'autodeterminació de Catalunya davant totes les esferes rellevants"; "avançar en el suport de l'opinió pública europea cap a la causa catalana, que com més la coneix més hi simpatitza, per mitjà d'una estratègia de comunicació ambiciosa", o "exercir aquelles activitats de diplomàcia civil que han de substituir la que l'Estat no deixa fer a la Generalitat". De fet, en el temps en què Puigdemont hi va ser, abans de ser detingut a Alemanya, la seva activitat ja era destacada,

Un dels despatxos habilitats de l'interior de la Casa de la República, a la localitat belga de Waterloo ■ EL PUNT AVUI TELEVISIO

com havia explicat el mateix president.

El Punt Avui TV va ser la primera televisió que va mostrar imatges de l'interior de la Casa de la República. Les imatges mostraven un interior molt funcional. S'hi podien veure despatxos i també la sala de reunions on cada dimarts es reunia el govern a

l'exili fins a la detenció de Puigdemont i s'aixecava acta. La casa també era l'indret on es feien reunions amb les entitats o personalitats interessades a conèixer què passava a Catalunya.

Waterloo és una població de trenta mil habitants situada a trenta quilòmetres de Brussel·les, famosa

perquè el divuit de juny del 1815 el duc de Wellington va infligir la famosa derrota a Napoleó. Però d'ençà que s'hi van traslladar el president Puigdemont i els consellers Comín, Puig i les conselleres Serret i Ponsatí (aquesta última ara a Escòcia), es va convertir també en un focus mediàtic. ■

WATER WORLD
LLORET

AQUADIVER
Platja d'Aro

els teus
parcs
aquàtics

LA FEDERACIÓ CATALANA D'ENTITATS CATIFAIRES,
PRESENT AL FOLKLIFE SMITHSONIAN

"El modernisme català a Washington", de 10 x 4 m.

Disseny digital de Joaquim Dasquens.
Elaborada per 15 CATIFAIRES CATALANS, d'ACC de Caldes de Montbui,
d'Estores del Raval de Blanes, de Cultura i Tradició de Ripollet i
del Foment de Sitges, que comportà 236 hores de feina.

1767961192146L

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia s'oposa a alliberar els presos

El ministeri públic defensa que la decisió d'Alemanya sobre Carles Puigdemont incrementa el risc de fugida

Redacció
MADRID

La fiscalia va presentar ahir un escrit on s'oposa a les peticions d'alliberament que han presentat davant la Sala Penal del Tribunal Suprem les defenses d'Oriol Junqueras, Raül Romeva, Carme Forcadell, Josep Rull, Jordi Turull, Joaquim Forn, Dolors Bassa, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart. A parer de la fiscalia, la decisió del tribunal de Schleswig-Holstein de no extradir Carles Puigdemont pel delictes de rebel·lió i limitar qualsevol lliurament a un suposat delictes de malversació de fons incrementa el risc de fugida.

Romeva, Bassa i Forcadell, abans d'entrar a la seu del Tribunal Suprem aquest 23 de març ■ ACN

Pel fiscal, les "referències de les defenses al nou context social i polític" són alienes a l'argumentari jurídic i hi afegeix que les circumstàncies que van portar els polítics a la presó no

han canviat i són "plenament vigents". Al·lega que els delictes pels quals estan processats són molt greus i això incrementa el risc de fuga i el risc de reiteració delictiva. ■

EL PUNT AVUI+

La informació, sempre actualitzada

entra a elpuntavui.cat

11.08 VALÈNCIA STRING QUARTET
Fantasies sobre òpera

Transformen el virtuosisme en emoció
i la dificultat en expressió

Castell Falpi
(Arenys de Munt)

20^è Festival de
Música Clàssica
SANTA FLORENTINA

Venda d'entrades a: **eV** entrades de VANGUARDIA i al Palau de la Virreina

www.santaflorentina.com
Tel: 93 539 92 41 · info@santaflorentina.com

Servei de Bar y Restaurant
Reserves: 93 793 71 77

LA VANGUARDIA

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

SÁNCHEZ PUIG

balletRUSO

ESPANACCI

Real Club de Polo de Barcelona

B2B

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Una situació inhumana

És una situació inhumana, la que estem vivint actualment. Una presó és una presó, a Alcalá Meco o a Figueres. Ara fa quatre anys es va inaugurar el centre penitenciari del Puig de les Basses. No hi vaig parar gaire atenció, només veia una presó com les altres, però a tocar de casa. No obstant això, des del 4 de juliol passat ja no veig només una presó. Veig una mare de dos fills torroellencs, filla d'una mare exemplar, germana d'una seva amiga íntima i tia d'un estudiant d'Erasmus. Sí, estic parlant de la Dolors Bassa.

Aquell 4 de juliol estàvem esperant la seva arribada. Eren les tres de la tarda i la rotonda estava plena de gom a gom.

Una hora més tard, veiem els Mossos i tot darrere la GC. La Dolors va reconèixer aquella carretera. La feia molt sovint per venir-nos a veure a Llers. Va ser un acte

L'entrada de la presó el dia que hi van entrar Bassa i Forcadell ■ QUIM PUIG

simultani. A tots tres se'ns va trencar el cor. A mi, a la meua mare i a la mateixa Dolors. Haver de fer aquella carretera i agafar la

segona sortida en direcció al centre penitenciari va ser una situació molt estranya.

Ara cada vegada que pujo cap

Isarn Vinyes Bassa

Nebot de la consellera Dolors Bassa

a casa he de passar per aquella maleïda rotonda. Aixeco el cap i li dic "Hola". Ella no em sent, però no me'n canso, ni em cansaré de fer-ho fins que ella sigui a Torroella de Montgrí.

Diumenge dia 15 de juliol teníem dinar familiar a Llers. Pujant torno a pensar en ella. Era el dia.

Per fi l'anava a veure. Tenir la tia a 2 quilòmetres de casa i veure-la a través d'un vidre transparent durant 30 minuts és una gran injustícia. Quin moment més tendre, quan ens va veure darrere d'aquell cristall, a mi i als seus dos fills, en Pau i en Bep. Van ser 30 minuts que semblaven 10. Hi havia moments de silenci que aprofitàvem per mirar-nos als ulls. Rialles i secrets. Moments tristos, però vam intentar explicar coses positives.

Sents una veu en off d'un funcionari que diu: "Últims 5 minuts de locutori." Ens aixequem. No tenim temps d'acabar la frase que es talla la comunicació. Ens hem de dir adeu a través del vidre mentre les nostres mans queden enclastades i marcades al cristall transparent. Un cristall ple

d'amor. Amb gestos ens diu que vagi bé el dinar familiar.

Aquell diumenge va ser el meu primer vidre. Una sensació molt forta. Vaig anar a Madrid a un vis-a-vis, però el vidre té molt més impacte. Se't glaça la boca en sortir. Estàs callat durant la resta del trajecte. Sortint del pàrquing i baixant del centre penitenciari trobes llaços i escrits a la carretera amb els noms de Dolors i Carme que reclamen la seva llibertat.

Estan a casa, però no a la que els pertoca. La Dolors no hi pinta res, a Figueres, ella és de Torroella de Montgrí. No les oblideu, s'hi han deixat la llibertat, estem parlant d'una presó preventiva a 2 quilòmetres de casa la seva germana i íntima amiga, els hi devem això i molt més.

No les volem a prop de casa, les volem a casa. A Torroella de Montgrí, hi viu la Dolors Bassa amb la seva mare que, amb 87 anys que té, no entén per què li ha de passar això a una de les seves filles.

No les oblidem ara. Escriviu-los. Ni oblit ni perdó!

15923-1191487L

festa major d'estiu
Vila-seca
2018
21 DE JULIOL
AL 5 D'AGOST

Ajuntament de Vila-seca
La Pinada Platja

BUIXITS TERRES DE L'EBRE

VACANCES PERRUNES!

RESIDÈNCIA CANINA
EDUCACIÓ CANINA I FELINA
MODIFICACIÓ DE CONDUCTA
ETOLOGIA CLÍNICA VETERINÀRIA
VENDA DE PINSO I COMPLEMENTOS

190319-1192098L

TORTOSA 607968703/626966919

BUIXITS CENTRE CANÍ

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat i ERC acorden fixar mecanismes de coordinació

▣ L'endemà de la trencadissa al Parlament, restableixen ponts discretament i es conjuren per evitar més situacions similars ▣ La retirada de l'euroordre, nou element a valorar

Òscar Palau
BARCELONA

Després de la tempesta, la calma. L'endemà de la trencadissa entre JxCat i ERC pel desacord en l'aplicació a Carles Puigdemont de la suspensió com a diputat arran de la interlocutòria del jutge Llarena, tots dos grups van refer relacions ahir amb trobades discretes a nivells diversos, en què es van conjurar per evitar més situacions com la de dimecres i rentar la roba bruta a casa. "S'està encarrilant de manera positiva, s'estan establint mecanismes de coordinació perquè no es repeteixi", avançava el portaveu de JxCat, Albert Batet. Fonts d'ERC ho certificaven, i afegien que els mecanismes haurien de servir no sols per encarrilar el cas actual, sinó com a manera genèrica de treballar d'ara endavant, amb la fita per exemple de no haver d'arribar "a l'últim mo-

La frase

“S'està encarrilant de manera positiva, i establint mecanismes de coordinació perquè no es repeteixi”

Albert Batet
PORTAVEU DE JXCAT

ment” per assolir acords.

Després que el conseller Ernest Maragall ja sortís hores després a calmar els ànims, la bona relació entre el president Torra i el vicepresident Aragonès va facilitar també que dimecres al vespre acordessin rebaixar el to, per bé que en cap moment la crisi ha saltat al govern, ressalten altres fonts. Ans al contrari, l'executiu en quedarà al marge, asseguren, i la consigna és que totes les desavinences que puguin aparèixer entre els dos grups es resolguin al Parlament.

El mateix vicepresident de la mesa, i un dels prota-

gonistes de la polèmica, Josep Costa, aclaria ahir a la Ser: "No hi ha cap possibilitat que trenquem el govern ni els pactes." Costa, això sí, insistia que ERC va voler pactar amb el PSC i no JxCat, fet que la portaveu socialista, Eva Granados, desmentia a Twitter. "Cap pacte; si no s'aguanten, que no ens posin d'excusa", indicava, i afegia: "L'única coincidència a la mesa va ser entre Costa i Cs per no respectar les decisions judicials i evitar una solució que permetés la celebració del ple."

En els pròxims dies és previsible que es reprenquin les converses per assolir un acord sobre la suspensió dels diputats, per bé que la retirada ahir de l'euroordre aporta nous elements al cas, fet pel qual Batet ahir s'alegrava que la mesa no hagués pres cap decisió, i s'hagués suspès el ple. Ara bé, la decisió de Llarena també farà que Puigdemont no pu-

Els diputats Batet i Madaula, i el conseller Puigneró, ahir al Parlament ■ ACN

Aragonès fa el buit al Consell de Política Fiscal

La cadira de la Generalitat va quedar buida ahir en la primera reunió que convocava la ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, del Consell de Política Fiscal i Financera. Hores abans, el vicepresident i conseller d'Economia, Pere Aragonès, li va fer arribar una carta per notificar l'absència del govern, i exposar-li les raons. "Estem profundament en desacord amb el mecanisme fixat per a la presa de decisions al

consell", denuncia Aragonès, per a qui és "poc més" que una reunió de tràmit on es notifiquen i oficialitzen les posicions de l'Estat, "lluny de constituir un espai per al consens i el debat productiu", i on és "remota" l'opció que canviïn posicions, vist que el ministeri hi té majoria de vots. El vicepresident veu "frustrant" el plantejament, i troba "incomprensible" que els territoris no tinguin "vot decisor" quan en

depèn el gruix dels seus ingressos.

A més, Aragonès constata que la participació catalana té "poc sentit" un cop iniciats els tràmits per convocar la comissió bilateral d'afers econòmics i fiscals, que no es reuneix des del 2010. Tenint en compte l'especificitat tècnica de les qüestions a tractar, veu "més adequat" un fòrum bilateral, que confia que se celebrarà "tan aviat com sigui possible".

gui continuar delegant el vot en quedar lliure de moviments i no poder al·legar incapacitat. Paradoxalment, si JxCat hagués acceptat la fórmula de la substitució, sí que algú podria votar per ell, en canvi.

Tots els missatges ahir, en tot cas, van anar en la lí-

nia de la unitat. Puigdemont escrivia a Instagram que el repte "requereix superar velles estructures, desconfiances, interessos i rancors". "L'objectiu ho exigeix. Compto amb vosaltres!", indicava. A Twitter, l'ANC demanava "responsabilitat, unitat d'ac-

ció i una estratègia coherent per reprendre el camí de la independència". "Defensar la sobirania del Parlament i els drets dels diputats electes hauria de ser prioritat de la majoria parlamentària i de govern", afegia. I renyava: "Ahir no ho va ser." ■

Spa inflable
Mod. Purespa
Octogonal Deluxe INTEX

Llit d'aire
Mod. Fiber-Tech
Confort Plush INTEX

Butaca inflable
Mod. Empire
INTEX

Costadescans

PLAÇA DE LES TERESSES, 34, MATARÓ - TEL. 93 798 53 60 - costadescans@costadescans.com - www.costadescans.com